

Ježíš a Imanuel.

Syn Boží Ježíš, jakož i Syn Člověka Imanuel jsou ve svém původu z Boha! Syn Boží, jehož lze nazvat vrozeným, je po svém návratu ze stvoření opět **u** Boha Otce nebo **v** Bohu Otcí, čímž je „vrozen“ do samotného Božství, zatímco Syna Člověka přicházejícího z Boha by bylo možné nazvat „vyrozeným“, který zůstává k blahu a zachování všech lidských duchů částí oddělenou od Boha, jsa **vyrozen ven** do prastvoření.

Označení Syn Boží a Syn Člověka nebylo však lidmi ještě nikdy správně pochopeno, a dokonce **dnes** ještě ne zcela těmi, kteří znají mé Poselství. Člověk zvykl si myslet jen sám **ze sebe**, a proto věří, že všechno také musí být viděno od něj. To je chyba. V tomto případě se musí pokusit vycházet jen **shora**, aby získal pochopení; neboť označení Syn Boží a Syn Člověka vychází od Boha, ne od lidí. Těm to bylo jen tímto způsobem zvěstováno. A z tohoto důvodu musí také být tento pojem procítěn **shora**, ne ze strany lidí.

Ve skutečnosti je to tedy tak: Ježíš, vrozený Syn, a Imanuel, vyrozený Syn. Oba jsou Synové Boží a podle lidských pojmů bratři.

V Božském je označení Syn Boží a Syn Člověka myšleno **dolů**, směrem ke stvoření, čímž ihned vzniká jiný pojem nebo pochopení vůbec teprve může přijít. Syn Boží je Syn od Boha u Boha, Syn Člověka je Syn od Boha, poslaný lidem.

Syn Boží Ježíš nebyl dán lidem, kteří by ho, jak se tak

mnozí věřící stále ještě domnívají, mohli obětovat Bohu Otci pro své hříchy! **Ježíš jim nebyl vůbec nikdy dán!** Chtěl přinést jen Slovo a odešel pak, když ho lidé zavraždili, pozvolna opět k Bohu Otci, jak on sám dosti často vysvětloval. I kdyby nebyl zavražděn, došel by opět k Bohu, poněvadž nikdy nebyl se světem skutečně spojen.

Avšak **Immanuel**, Syn Člověka, byl dán lidstvu od Boha, aby mohlo skrze něj existovat a mít v něm věčného prostředníka, skrze jehož bytí mohou lidští duchové **správného** stanoviska zůstat **věčně** sebevědomí!

Bůh dal jednoho Syna pro tento účel, aniž by ho opět zcela žádal zpět pro sebe! **To** je ta velká oběť, kterou přinesl, a **to** je Jeho dar. **To** je jeho zaslíbená oběť Syna pro lidstvo! Nepožaduje ho nebo nevtáhne ho zpět opět do Božství.

Tato velká oběť nemá s ukřižováním a se Synem Božím Ježíšem co do činění. Ukřižování nebyla přece žádná oběť, ani oběť Boží, ani lidstva! Protože však lidé právě tomuto svému násilnému jednání na Synu Božím dali k sebeomluvě falešný výklad, nemohli také nikdy pochopit samotný pojem slov Syn Člověka, nemohli nikdy poznat **skutečnou** oběť Boží jako takovou, která spočívá ve chtěném a pro lidstvo nutném **oddělení** Boha od svého Syna vyrozeného do stvoření, jejíž obrovská velikost nebude lidstvem nikdy pochopena a také nikdy k pochopení dojít nemůže!

Že Syn Člověka následkem živoucího zákona Světla nemůže být nikým jiným než králem ve stvoření, zástupcem trojjediného Boha, nebude vám příliš těžké pochopit. Byl Bohem Otcem kvůli lidským duchům postaven do stvoření a je přece

jediný v celém stvoření, který přichází z Boha.

Toto království přináší prostý a přirozený následek působení zákona Světla, který z bytí Syna Člověka se může projevat pouze **tak**, a ne jinak. —

Toto dění ve svém dovršení přináší pro veškeré lidstvo tak mnohou úlevu, kterou bude moci pochopit teprve za desetiletí.

Lidští duchové **všech** částí stvoření mají od hodiny, kdy Syn Člověka zcela započne své působení, to jest od hodiny ohlášení, mnohem větší a silnější pomoc než doposud od prvopočátku stvoření. — A proto má a také musí všude nastat mír, vzestup je mnohem snáze dosažitelný, avšak i tresty se vykonají mnohem rychleji, než se to doposud dělo u těch, kteří se chtějí Světlu vzepřít.

Bude to převrat v dění všeho druhu a se Synem Člověka přichází nyní také obrat světů! To je příčina, že všechno, co ještě nadále chce existovat, se bude **muset** stát novým a ze starého nemůže zůstat nic zachováno, leda to, co již nyní řídí své úsilí podle zákona Světla! To pak může zůstat a bude ještě očištěno, aby zářilo stejně jako všechno nové! Lidé však neví, **jak** by museli být vděčni za všechno to, co se v současné době naplňuje! — —

Jedině Bůh přinesl velikou oběť veškerému lidstvu a stvoření v Synu Člověka! Mně, jako Imanueli, nenáleží při tom žádný dík; neboť mě naplňuje nejvyšší radost, že smím sloužit Bohu v jeho vznešené vůli! Pouze já sám mohu přece plesaje vycítovat Jeho velikost, Jeho vznešenost a moudrost, Jeho čistotu a Jeho moc! Čím je proti **tak** vysokému vědění, proti **takovému** cítění celé stvoření! Ničím! Také se tu necítím být kvůli přání

těchto lidí, ne, hledě vzhůru žiji blaženě jedině splněním Svaté vůle mého Pravěčného Otce, jediného Boha a Pána!

Neklamte se proto, bude to zcela jinak, než si vy lidé myslíte! Před mnohým budete žasnouce stát a mnohé zcela pochopíte teprve po letech. Teprve v budoucnosti budete chápat vysoký, čistý smysl všeho toho, z čehož jste doposud mohli prožívat jen zkreslený obraz! Kletba, která se skrže falešné smýšlení lidí **musela** položit na dosavadní rozvoj nádhery, bude odňata, nádhera v čisté formě stane se krásou a všechny poklady tohoto světa zazáří pak v čistotě ke cti Boha a budou sloužit v radosti jako uctívání veliké dobroty, která všechno to nechala povstat a dala tomuto lidstvu k používání! — — —

Syn Boží často na zemi říkal: „Moje království není z tohoto světa!“ Nemyslel tím jen tuto pozemskou říši, nýbrž celý **svět, stvoření!** Odešel zpět k Bohu! A kolem něj je **říše Božského**, které vládne ve jménu svého Otce. Jeho říše tedy nebyla z tohoto světa, nýbrž to byla a je říše Boží. To znamená **říše v Božském**, která s Bohem věčně byla a věčně s ním zůstane.

Říší Syna Člověka je však **svět, stvoření!** Bůh nazval vrozeného Synem Božím; neboť ten působí v říši Božské, která je mnohem větší než celé stvoření. Vyrozeného postavil do stvoření, dosadil ho tím nad lidské duchy a zaslíbil ho proto tomuto lidstvu jako Syna Člověka. **Toho** Syna, kterého pro tyto lidi od sebe oddělil, aby jim vládnul. Proto bude obdařeným, kteří smějí spatřovat **obrazy** z Božského, nyní brzy a často ukazován Božský Trigon, ve kterém bude stát Oko Boží na vrcholu, napravo Ježíš, Syn Boží, a pak od dokonání Imanuel, Syn Člověka, po jeho levici. Obraz ukazuje vidoucím **činnost** tak, jak spočívá ve Svaté vůli Boha. Dva paprsky vycházejí od Boha, které tvoří Trigon

směrem dolů. Jeden z nich jde k Synu Božímu v jeho činnosti, druhý k Synu Člověka. A dokončené spojení Syna Božího se Synem Člověka přináší mezi nimi spojovací paprsek, který je současně dolní spojovací linií, která tento Trigon nyní uzavírá.

Tak vykládám Vám již dnes obraz Božského Trigonu, jaký bude moci brzy mnohý obdařený spatřit, jakmile Bůh sám dá ohlásit světu pozemské bytí Syna Člověka. Ukazovány budou přirozeně jen **obrazy** od duchovních vůdců, protože lidští duchové nejsou nikdy schopni Božské spatřit.